

REGULAMENTUL DE ORGANIZARE SI FUNCTIONARE
al Comisiei de etică
a Universității „Tibiscus” din Timisoara

Art. 1. Prezentul Regulamentul de organizare și funcționare stabilește modul de organizare și funcționare a Comisiei de Etică a Universității „Tibiscus” din Timișoara (denumită în continuare și UTT).

Art. 2. Regulamentul este elaborat în conformitate cu prevederile:

- a. Legii nr. 1/2011 - Legea Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare;
- b. Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, cu modificările și completările ulterioare;
- c. Legii nr. 677/2001 – privind protecția datelor cu caracter personal
- d. Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii
- e. Cartei Universității „Tibiscus” Timișoara;
- f. Codului de Etică al Universității „Tibiscus” Timișoara.

Art. 3. (1) Prezentul Regulament stabilește modul de organizare și funcționare a Comisiei de Etică a Universității „Tibiscus” din Timișoara, referitor la analiza și soluționarea abaterilor de la etica universitară, pe baza sesizărilor sau prin autosesizare.

(2) Comisia de Etică a Universității „Tibiscus” din Timișoara, denumită în continuare Comisia, este organizată ca o structură permanentă, fără personalitate juridică, constituită pentru asigurarea și respectarea eticii universitare precum și sancționarea abaterilor de la etică, independentă în exercitarea atribuțiilor ce îi revin, în cadrul *Universității*.

Art. 4. (1) Comisia de etică universitară este formată din 5 membri: 4 cadre didactice și un reprezentant al studenților.

(2) Structura și componența Comisiei de etică universitară este propusă de Consiliul de Administrație, avizată de Senatul universitar și aprobată de Rector. Consiliul de Administrație propune pe unul dintre membrii comisiei în funcția de președinte.

(3) În urma respectării etapelor prevăzute la alin. 2, Rectorul UTT va emite o Decizie privind componența nominală a membrilor Comisiei.

(4) Comisia are un președinte care este desemnat de Rectorul UTT odată cu decizia de numire a Comisiei. Numirea președintelui Comisiei de etică este avizată de Senatul UTT.

Art. 5. (1) Comisia de etică are un secretar, numit odata cu constituirea Comisiei de etică, care are, de regula, studii superioare juridice sau administrative. Secretarul nu este membru al comisiei de etică.

(2) Secretarul comisiei de etică se numește prin decizie a Rectorului.

Art. 6. (1) Membrii comisiei trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să aibă prestigiu profesional și autoritate morală;
- b) să nu fi suferit condamnări penale;
- c) să nu aibă sancțiuni administrative sau etice;

d) să fie cadre didactice titulare în *universitate*.

(2) Nu poate fi membru în comisia de etică cadrul didactic care se află în una dintre următoarele situații de incompatibilitate:

- a) persoanele care ocupă vreuna dintre funcțiile: rector, prorector, decan, prodecan, director general administrativ, director de departament sau de unitate de cercetare-dezvoltare, proiectare, microproducție, șef de colectiv.
- b) este sot, ruda sau afîn, până la gradul al patrulea inclusiv, cu Rectorul sau Presedintele Senatului universitar;
- c) a fost sancționat disciplinar, iar sancțiunea disciplinara nu a fost radiata, în condițiile legii.

(3) În vederea stabilirii situației de incompatibilitate a unui membru al comisiei de etică, acesta va prezenta, la solicitarea Presedintelui Senatului universitar, o copie a dosarului profesional.

(4) De asemenea, este incompatibil în poziția de membru al Comisiei pentru soluționarea unei sesizări persoana care:

1. se află în relație de soț, afîn și rudă până la gradul al III-lea inclusiv cu vreuna dintre părți (reclamant sau pârât);
2. prin decizia comisiei poate afecta soțul, rudele sau afînii până la gradul al III-lea inclusiv al unuia dintre membrii comisiei, precum și pentru alte cauze care pun la îndoială independența și imparțialitatea sa.

Art. 7 (1) Dacă intervine o cauză dintre cele prevăzute la art. 6, acel membru al Comisiei este obligat să înștiințeze și ceilalți membri ai Comisiei, înainte de a începe examinarea sesizării, iar dacă asemenea cauze survin după începerea examinării, de îndată ce le-a cunoscut. Comisia este obligată să înștiințeze și părțile implicate.

(2) Această persoană nu poate participa la examinarea sesizării.

Art. 8 (1) Recuzarea poate să fie cerută de către oricare dintre părțile implicate, sub sancțiunea decăderii, cu cel mult 5 zile înainte de primul termen, conform art. 30 alin. (3) din prezentul regulament, sau cel mult 5 zile de la data când partea a luat cunoștință de componența Comisiei, sau după caz, de la survenirea cauzei de recuzare.

(2) Cererea de recuzare se soluționează de către Comisie, de urgență, fără participarea membrului recuzat.

(3) Soluția cererii de recuzare se comunică celui care a formulat-o în termen de 2 zile de la soluționare, însă motivarea acesteia se va comunica o dată cu soluționarea cercetării etice cu care a fost investita Comisia.

(4) Împotriva soluției la cererea de recuzare cel îndreptățit se poate adresa instanțelor de drept comun atunci când atacă soluția Comisiei de etică.

Art. 9. (1) Mandatul președintelui și al membrilor comisiei de etică este de 4 ani. Mandatul poate fi reînnoit o singură dată.

(2) Președintele și membrii comisiei de etică își exercită mandatul de la data emiterii Hotărârii Senatului universitar privind constituirea ei până la data expirării mandatului sau înainte de termen, în condițiile art. 13 din prezentul regulament.

(3) Cu 30 de zile lucrătoare înainte de data expirării mandatului membrilor comisiei de etică, se va proceda la constituirea viitoarei comisii de etică, în condițiile prezentului regulament.

(4) În situația în care mandatul unui membru al comisiei încetează înainte de împlinirea termenului de 4 ani, va fi numit un nou membru în termen de 30 de zile, cu respectarea prevederilor art. 4 și 6 din prezentul regulament.

(6) În cazul înlocuirii unui membru al Comisiei, prin excepție de la prevederile alineatului (1), durata mandatului noului membru nu poate depăși data la care expiră mandatul membrilor comisiei, numiți inițial.

(7) Membrii Comisiei nu pot depăși două mandate consecutive.

(8) La alegerea unei noi Comisii de etică universitară, Comisia care își încetează mandatul asigură predarea tuturor documentelor președintelui noii Comisii.

Art. 10. (1) Poate fi desemnat președinte al Comisiei de etică un cadru didactic titular în universitate care îndeplinește următoarele condiții:

a) are o probitate morală recunoscută;

b) nu se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 6 alin. (2).

Art. 11. (1) Mandatul de membru al comisiei de etică se suspendă de drept în următoarele situații:

a) a fost suspendat contractul de munca cu Universitatea "Tibiscus" din Timisoara;

b) a săvârșit o faptă care constituie obiectul sesizării comisiei de etică;

c) s-a dispus începerea urmăririi penale împotriva membrului comisiei de etică.

(2) Suspendarea mandatului unui membru al Comisiei de etică se constată prin raportul Comisiei de etică, care se aduce de îndată la cunoștința Senatului universitar.

Art. 12. (1) Mandatul de membru al comisiei de etică se suspendă, la cerere, în următoarele situații:

a) se află în unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute la art. 6 alin. (2);

b) s-a pronunțat în orice mod cu privire la fapta sesizată, anterior soluționării cauzei;

c) este soț, rudă sau afîn, până la gradul al patrulea inclusiv, cu persoana a cărei faptă a fost sesizată și se află pe rolul comisiei de etică.

(2) Cererea de suspendare se formulează în scris de orice persoană care poate dovedi existența situațiilor prevăzute la alin. (1) și se înaintează președintelui Comisiei de etică.

(3) În termen de 3 zile de la înregistrarea cererii de suspendare, Comisia de etică se va pronunța cu privire la existența situațiilor prevăzute la alin. (1), precum și cu privire la suspendarea mandatului.

(4) Cererea de suspendare se poate formula în scris și de către membrul comisiei de etică aflat în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) și se înaintează președintelui comisiei.

(5) Cererea de suspendare produce efecte după două zile de la data constatării existenței uneia dintre situațiile prevăzute la alin. (1) prin raportul comisiei de etică. Raportul comisiei de etică se aduce de îndată la cunoștința Senatului universitar.

Art. 13. Senatul universitar va lua măsuri de înlocuire a membrului titular suspendat în condițiile art. 7 și 8 în termen de maxim 30 zile.

Art. 14. Suspendarea mandatului unui membru al comisiei de etică durează până la încetarea cauzei care a determinat suspendarea.

Art. 15. (1) Mandatul de membru al comisiei de etică încetează înainte de termen, în următoarele situații:

- a) a renunțat la calitatea de membru;
- b) i-a încetat contractual de muncă cu universitatea;
- c) i s-a aplicat o sancțiune etică sau disciplinară;
- d) ca urmare a decesului;

(2) Cererea de renunțare la calitatea de membru se înaintează președintelui comisiei de etică și produce efecte după 3 zile de la înregistrare, dacă președintele comisiei de etică, de comun acord cu solicitantul, nu a stabilit un termen mai scurt.

(3) Incetarea mandatului de membru al comisiei de etică se constată printr-un raport al acesteia, care se aduce de îndată la cunostința Senatului universitar.

Art. 16. (1) Prevederile articolelor anterioare se aplică în mod corespunzător și pentru mandatul președintelui comisiei de etică. Cererea de suspendare a mandatului președintelui comisiei de etică și cererea de renunțare la această calitate se înaintează Senatului universitar.

(2) Suspendarea de drept a mandatului președintelui comisiei de etică se constată de către Senatul universitar. Acesta verifică existența situațiilor prevăzute la art. 11 alin. (1) și emite hotărârea prin care constată suspendarea de drept a președintelui comisiei de etică.

(3) Cererea de suspendare se formulează în scris de orice persoană care poate dovedi existența situațiilor prevăzute la art. 12 alin. (1). Cererea de suspendare poate fi formulată și de către președintele comisiei de etică, dacă se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 12 alin. (1). Cererea de suspendare se adresează senatului universitar, care verifică dacă în cuprinsul cererii se regăsește vreuna dintre situațiile prevăzute la art. 12 alin. (1) și emite hotărârea prin care constată suspendarea președintelui comisiei de etică.

Art. 17. În cazul suspendării sau încetării mandatului unui membru al comisiei de etică, se va proceda la desemnarea altor membri sau a președintelui, după caz, în condițiile prezentului regulament.

COMPETENȚELE COMISIEI

Art. 18. (1) Comisia analizează și soluționează abaterile de la normele de etică universitară, în conformitate cu prevederile Legii nr. 1/2011, a Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile interne ale Universității.

(2) Comisia poate analiza și soluționa atât actele petrecute în interiorul spațiului universitar cât și în afara acestuia, în măsura în care implică membrii propriei comunități universitare și ai personalului aferent.

(3) În cazul în care o persoană nu mai deține calitatea de membru al comunității universitare a Universității „Tibiscus” din Timișoara, Comisia poate analiza și soluționa cazul, numai dacă

fapta a fost săvârșită în perioada în care persoana respectivă avea calitatea de membru al comunității universitare a Universității Tibiscus.

Art. 19. (1) Comisia analizează și soluționează faptele săvârșite de membrii comunității universitare așa cum sunt definite acestea în Legea 206/2004, în Legea nr. 1/2011 și în Carta universitară.

(2) Comisia de etică a Universității are competențe generale în analizarea abaterilor care privesc:

- normele de bună conduită în activitatea științifică, activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică, inclusiv în cadrul cererilor de finanțare depuse în cadrul competițiilor de proiecte organizate din fonduri publice;

- normele de bună conduită în activitatea de evaluare și monitorizare instituțională a cercetării-dezvoltării, de evaluare și monitorizare de proiecte de cercetare-dezvoltare obținute prin acțiuni din cadrul Planului Național de Cercetare, Dezvoltare și Inovare și de evaluare de persoane în vederea acordării de grade, titluri, funcții, premii, distincții, sporuri, atestate sau certificate în activitatea de cercetare-dezvoltare;

- normele de bună conduită în funcțiile de conducere în activitatea de cercetare-dezvoltare;

- normele de bună conduită privind respectarea ființei și demnității umane, evitarea suferinței animalelor și ocrotirea și refacerea mediului natural și a echilibrului ecologic.

(3) În sensul prezentului regulament

(a) *se înțelege prin abateri de la buna conduită în activitatea științifică următoarele:*

- confecționarea de rezultate sau date și prezentarea lor ca date experimentale, ca date obținute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori ca date sau rezultate obținute prin calcule analitice ori raționamente deductive;

- falsificarea de date experimentale, de date obținute prin calcule sau simulări numerice pe calculator ori de date sau rezultate obținute prin calcule analitice ori raționamente deductive;

- îngreunarea deliberată, împiedicarea sau sabotarea activității de cercetare-dezvoltare a altor persoane, inclusiv prin blocarea nejustificată a accesului la spațiile de cercetare-dezvoltare, prin avarierea, distrugerea ori manipularea aparaturii experimentale, a echipamentului, a documentelor, a programelor de calculator, a datelor în format electronic, a substanțelor organice sau anorganice ori a materiei vii necesare altor persoane pentru derularea, realizarea sau finalizarea activităților de cercetare-dezvoltare.

(b) *se înțelege prin abateri de la buna conduită în activitatea de comunicare, publicare, diseminare și popularizare științifică, inclusiv în cadrul cererilor de finanțare depuse în cadrul competițiilor de proiecte organizate din fonduri publice următoarele:*

- plagiatul;

- autoplajiatul;

- includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unuia sau mai multor coautori care nu au contribuit semnificativ la publicație ori excluderea unor coautori care au contribuit semnificativ la publicație;

- includerea în lista de autori a unei publicații științifice a unei persoane fără acordul acesteia;

- publicarea sau diseminarea neautorizată de către autori a unor rezultate, ipoteze, teorii ori metode științifice nepublicate;

- introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare, în dosarele de candidatură pentru abilitare, pentru posturi didactice universitare ori pentru posturi de cercetare-dezvoltare;

(c) se înțelege prin abateri de la normele de bună conduită în activitatea de evaluare și monitorizare instituțională a cercetării-dezvoltării, de evaluare și monitorizare de proiecte de cercetare-dezvoltare obținute prin acțiuni din cadrul Planului Național de Cercetare, Dezvoltare și Inovare și de evaluare de persoane în vederea acordării de grade, titluri, funcții, premii, distincții, sporuri, atestate sau certificate în activitatea de cercetare-dezvoltare următoarele:

- nedezvăluirea situațiilor de conflicte de interese în realizarea sau participarea la evaluări;
- nerespectarea confidențialității în evaluare;
- discriminarea, în cadrul evaluărilor, pe criterii de vârstă, etnie, sex, origine socială, orientare politică sau religioasă, orientare sexuală ori alte tipuri de discriminare, cu excepția măsurilor afirmative prevăzute de lege.

(d) se înțelege prin abateri de la normele de bună conduită în funcțiile de conducere în activitatea de cercetare-dezvoltare următoarele:

- abuzul de autoritate pentru a obține calitatea de autor sau coautor al publicațiilor persoanelor din subordine;

- abuzul de autoritate pentru a obține salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale din proiectele de cercetare-dezvoltare conduse ori coordonate de persoane din subordine;

- abuzul de autoritate pentru a obține calitatea de autor sau coautor al publicațiilor persoanelor din subordine ori pentru a obține salarizare, remunerare sau alte beneficii materiale pentru soți, afini ori rude până la gradul al III-lea inclusiv;

- abuzul de autoritate pentru a impune nejustificat propriile teorii, concepte sau rezultate asupra persoanelor din subordine;

- obstrucționarea activității unei comisii de etică, a unei comisii de analiză sau a Consiliului Național de Etică, în cursul unei analize a unor abateri de la buna conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare din subordine;

- încălcarea prevederilor și procedurilor legale destinate respectării normelor de bună conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare prevăzute în prezentul regulament, în Carta universitară, în Legea nr. 1/2011, în Legea 206/2004, în codurile de etică pe domenii sau în regulamentele de organizare și funcționare a instituțiilor de cercetare-dezvoltare, după caz.

(3) Pot de asemenea să atragă răspunderea etică, și intră în atribuțiile Comisiei de etică, faptele de asociere în scopul săvârșirii de abateri de la buna conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare, cum ar fi: participarea activă în abateri săvârșite de alții, cunoașterea abaterilor săvârșite de alții și nesesizarea comisiei de etică, coautoratul publicațiilor conținând date falsificate sau confecționate, neîndeplinirea obligațiilor legale și contractuale, inclusiv a celor aferente contractului de mandat sau contractelor de finanțare, în exercitarea funcțiilor de conducere ori de coordonare a activităților de cercetare-dezvoltare, etc.

(4) Comisia de etică emite hotărâri prin care stabilește care este persoana vinovată/persoanele vinovate de încălcarea normelor de bună conduită și stabilește sancțiunile care urmează a fi aplicate.

(5) Interpretarea prevederilor prezentului regulament se va efectua de către Comisia de etică prin raportarea directă la definițiile legale cuprinse în Legea nr. 206/2004, în Legea nr. 1/2011 precum și în orice alt act normativ prin care se definesc termenii utilizați în cuprinsul prezentului regulament.

ATRIBUȚIILE COMISIEI

Art. 20. Comisia de etică universitară are următoarele atribuții:

- a) analizează și soluționează abaterile de la etica universitară, în urma sesizărilor scrise sau prin autosesizare. Comisia va analiza numai sesizările scrise asumate prin identitate și semnătură.
- b) poate numi comisii de analiză pentru examinarea sesizărilor referitoare la abaterile de la buna conduită în activitatea de cercetare-dezvoltare aduse în atenția sa în urma sesizărilor sau pe bază de autosesizare;
- c) emite rapoarte prin care constată dacă a fost realizată o abatere de la normele de bună conduită; în cazurile în care au fost constatate abateri, în rapoarte se numesc persoana sau persoanele fizice vinovate de respectivele abateri și se stabilesc sancțiunile care urmează a fi aplicate, conform legii;
- d) realizează un raport anual al activității comisiei care se prezintă Rectorului *Universității*.
- e) exercită alte atribuții ce rezultă din Legea nr. 206/2004, Legea nr. 1/2011 sau stabilite de Carta universitară, conform legii.
- f) Comisia de etică emite hotărâri cu privire la faptele analizate și stabilește în cuprinsul acestora sancțiunile ce urmează a fi aplicate.

Art. 21. (1) Lucrările comisiei sunt consemnate în procese verbale de ședință.

(2) Comisia poate emite invitații persoanelor implicate sau persoanelor a căror prezență este necesară la lucrările comisiei pentru soluționarea sesizării.

(3) În exercitarea atribuțiilor, Comisia emite hotărâri, rapoarte, propuneri, recomandări, puncte de vedere.

(4) Hotărârile Comisiei de etică universitară sunt avizate de consilierul juridic al *Universității*. Răspunderea juridică pentru hotărârile și activitatea comisiei revine *Universității*.

Art. 22. (1) Orice persoană, din *Universitate* sau din afara ei, poate sesiza Comisia de etică universitară asupra abaterilor săvârșite de membrii comunității universitare. Comisia de etică universitară păstrează confidențialitatea asupra identității autorului sesizării.

(2) În urma sesizării, Comisia de etică universitară demarează procedurile conform legii și Regulamentului comisiei de etică și deontologie universitară.

(3) Comisia răspunde autorului sesizării în termen de 30 de zile de la primirea sesizării și îi comunică acestuia rezultatul procedurilor, după încheierea acestora.

Art. 23. Constituie abateri grave de la buna conduită în cercetarea științifică și activitatea universitară:

- a. plagierea rezultatelor sau publicațiilor altor autori;
- b. confecționarea de rezultate sau înlocuirea rezultatelor cu date fictive;
- c. introducerea de informații false în solicitările de granturi sau de finanțare.

Art. 24. Comisia de etica poate propune aplicarea următoarelor categorii de sancțiuni:

- a) avertismentul scris;

- b) retragerea și/sau corectarea tuturor lucrărilor publicate prin încălcarea normelor de bună conduită;
- c) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control;
- d) suspendarea, pe o perioadă determinată de timp între 1 an și 10 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții superioare ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control sau ca membru în comisii de concurs;
- e) destituirea din funcția de conducere din instituția de cercetare-dezvoltare;
- f) desfacerea disciplinară a contractului de muncă.

ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA COMISIEI DE ETICĂ

Art. 25. Activitatea comisiilor de etică are la baza următoarele principii:

- a) prezumția de nevinovăție, conform caruia se prezumă că acuzatul este nevinovat atât timp cât vinovația sa nu a fost dovedită;
- b) garantarea dreptului la apărare, conform căruia se recunoaște dreptul acuzatului de a fi audiat, de a prezenta dovezi în apărarea sa;
- c) celeritatea procedurii, care presupune obligația comisiei de etică de a proceda fără întârziere la soluționarea cauzei, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de lege și de prezentul regulament;
- d) contradictorialitatea, care presupune asigurarea posibilității persoanelor aflate pe poziții divergente de a se exprima cu privire la orice act sau fapt care are legatură cu abaterea etică pentru care a fost sesizată Comisia de etică;
- e) proporționalitatea, conform caruia trebuie respectat un raport corect între gravitatea abaterii etice, circumstanțele savârșirii acesteia și sancțiunea etică propusă să fie aplicată;
- f) legalitatea sancțiunii, conform caruia comisia de etică nu poate propune decât sancțiunile etice prevăzute de lege sau Carta Universitară;
- g) unicitatea sancțiunii, conform caruia pentru o abatere etică nu se poate aplica decât o singură sancțiune etică.

Art. 26. Comisia de etică are următoarele atribuții principale:

- a) cercetează abaterile etice pentru care a fost sesizată;
- b) propune aplicarea uneia dintre sancțiunile etice prevăzute în Carta Universității "Tibiscus" din Timișoara și în Regulamentul de ordine interioară al UTT;
- c) întocmește rapoarte cu privire la fiecare cauză pentru care a fost sesizată, pe care le înaintează conducătorului autorității sau instituției publice.

Art. 27. Presedintele comisiei de etică are următoarele atribuții principale:

- a) stabilește locul, data și ora când au loc ședințele comisiei de etică;
- b) conduce ședințele comisiei de etică;
- c) coordonează activitatea comisiei de etică și a secretarului acesteia;

d) reprezintă comisia de etică în fața Rectorului, Presedintelui Senatului universitar, precum și în fața oricărei alte persoane fizice sau juridice.

Art. 28. Secretarul comisiei de etică are următoarele atribuții principale:

- a) înregistrează sesizarea referitoare la fapta cadrului didactic;
- b) convoacă, la cererea presedintelui comisiei de etică, membrii comisiei de etică, persoana a cărei faptă formează obiectul dosarului, persoana care a făcut sesizarea și persoanele care urmează să fie audiate;
- c) redactează și semnează alături de membrii comisiei de etică și de președintele acesteia, procesul-verbal al ședințelor comisiei de etică;
- d) redactează și semnează, alături de membrii comisiei de etică și de președintele acesteia, actele emise de comisia de etică și le înaintea Senatului universitar;
- e) ține evidențele sesizărilor și ale rapoartelor și efectuează alte lucrări necesare în vederea desfășurării activității comisiei de etică.

Art. 29. (1) Sesizarea îndreptată împotriva unui angajat al Universității „Tibiscus” din Timișoara se adresează comisiei de etică.

(2) În cazul în care sesizarea a fost adresată Rectorului sau Decanului facultății în care își desfășoară activitatea angajatul a cărui faptă este sesizată, acesta are obligația să o transmită de îndată Comisiei de etică.

Art. 30. (1) Comisia de etică poate fi sesizată de:

- a) Senatul universitar;
- b) Rector;
- c) Decanul facultății în care își desfășoară activitatea cadrul didactic sau cercetătorul a cărui faptă este sesizată;
- d) Șeful ierarhic al angajatului din sectorul administrativ a cărui faptă este sesizată;
- e) Orice persoană care se consideră vătămată prin fapta unui angajat al UTT.

(2) Sesizarea trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității, următoarele:

- a) numele, prenumele, domiciliul și, după caz, locul de muncă și funcția detinută de persoană care a formulat sesizarea;
- b) numele, prenumele și, compartimentul în care își desfășoară activitatea angajatul a cărui faptă este sesizată;
- c) descrierea faptei care constituie obiectul sesizării;
- d) arătarea dovezilor pe care se sprijină sesizarea;
- e) data și semnătura.

(3) Sesizarea se formulează în scris și este însoțită, atunci când este posibil, de înscrisurile care o susțin.

(4) Sesizarea se poate face în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință de către persoanele prevăzute la alin. (1), dar nu mai târziu de două luni de la data săvârșirii faptei care constituie abatere etică. Termenul de 2 luni prevăzut anterior este un termen de decădere.

(5) Sesizarea se depune de către persoana care a primit-o, la Registratura Universității „Tibiscus” din Timișoara, care are obligația să o înregistreze și să o prezinte președintelui Comisiei de etică în termen de maximum două zile de la data înregistrării.

Art. 31. (1) Presedintele Comisiei de etică va fixa de îndată termenul de prezentare și va dispune citarea angajatului a cărui faptă a fost sesizată și a persoanelor indicate în sesizare, precum și a celui care a formulat sesizarea. Citarea se face cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de termenul de prezentare.

(2) Procedura de citare în fața comisiei de etică se face prin scrisoare recomandată sau prin înștiințare scrisă de luare la cunoștință prin semnătură. Procedura de citare este obligatorie pentru fiecare termen fixat de presedintele Comisiei de etică.

(3) În cuprinsul scrisorii sau al înștiințării scrise prevăzute la alin. (2) se indică următoarele: **(a)** locul, data și ora ședinței comisiei de etică, **(b)** componenta comisiei de etică, **(c)** obiectul sesizării și **(d)** i se pune în vedere să depună la secretariatul comisiei, dacă este cazul, cu 5 zile înainte de termen, cererile de recuzare cu privire la membrii comisiei de etică. Termenul de 5 zile este unul de decădere, astfel ca nedeținerea cererii de recuzare până la termenul indicat mai sus conduce la decăderea faptuitorului de a mai recuza membrii comisiei de etică.

(5) Angajatului a cărui faptă constituie obiectul sesizării i se comunică, sub sancțiunea nulității deciziei de sancționare etică, o copie de pe sesizarea îndreptată împotriva sa.

(6) Angajatul cu privire la ale cărui fapte se desfășoară cercetarea etică, poate depune până la primul termen, inclusiv, întâmpinare prin care să indice aparatele și probele pe care înțelege să le aducă în susținerea nevinovăției sale.

(7) Atunci când angajatul cercetat nu se poate prezenta la primul termen, acesta poate depune prin secretariatul comisiei de etică sau prin secretariatul rectoratului o cerere pentru acordarea unui nou termen sau poate depune o cerere pentru desfasurarea cercetării și în lipsa sa. Cererea sa trebuie motivată și va fi supusă aprobării Comisiei de etică.

(8) Dacă Comisia de etică găsește întemeiată cererea angajatului de a i se acorda un nou termen, va dispune recitarea acestuia, citatie care va cuprinde în mod obligatoriu, sub sancțiunea nulității deciziei de sancționare etică, mențiunile indicate la alin. (3).

Art. 32. Angajatul a cărui faptă se cercetează se înfățișează personal în fața comisiei de etică. Cadrul didactic își poate exercita dreptul la apărare prin asistarea de către un avocat sau prin reprezentare.

Art. 33. (1) La primul termen de prezentare, comisia de etică verifică dacă au fost îndeplinite condițiile de citare cu toate partile participante la cercetarea etică.

(2) Dacă Comisia constată că procedura de citare nu a fost îndeplinită va dispune recitarea partilor pentru un nou termen.

(3) Dacă procedura de citare a fost îndeplinită, comisia de etică verifică dacă cererea prin care s-a formulat sesizarea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 30 alin. (2) din prezentul regulament.

(3) În cazul în care comisia constată că nu sunt îndeplinite prevederile art. 30 alin. (2) din prezentul regulament, prin soluția pe care o va pronunța va constata nulitatea actului de sesizare a comisiei. Soluția se comunică, partilor participante la cercetarea disciplinară.

(4) În situația în care comisia de etică constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 30 alin. (2) din prezentul regulament, poate începe cercetarea privind încălcarea eticii universitare. În situația în care pentru soluționarea cauzei sunt necesare înscrisuri sau orice alte dovezi, comisia de etică solicită persoanelor prevăzute la art. 30 alin. (1) să le depună până la următorul termen.

Art. 34. (1) Cercetarea privind încălcarea eticii universitare se face cu celeritate.

(2) Activitatea de cercetare a abaterii etică impune:

a) audierea persoanei care a formulat sesizarea;

b) audierea angajatului a cărui faptă constituie obiectul sesizării;

c) audierea oricărui alte persoane ale caror declarații pot înlesni solutionarea cazului;

d) culegerea informațiilor considerate necesare pentru rezolvarea cazului, prin mijloacele prevăzute de lege;

e) administrarea probelor, precum și verificarea documentelor și a declarațiilor prezentate.

(3) Termenele de prezentare în fața Comisiei de etică se stabilesc astfel încât să nu se depășească de regulă o perioadă de 7 zile lucrătoare. Regula amintită nu este una imperativă, Comisia putând dispune și cercetarea la intervale de timp mai îndelungate în funcție de împrejurări.

(4) În cazul în care faptele savarsite sunt foarte grave, Comisia de etică poate solicita suspendarea temporară din funcție a angajatului pe perioada cercetării etică, iar în acest sens va instiinta angajatorul.

(5) În situația prevăzută la alin (4), angajatul care este suspendat temporar pe perioada cercetării etice nu va putea candida pentru ocuparea funcțiilor de conducere în universitate.

(6) Suspendarea contractului de muncă pe perioada cercetării etice se poate face, la cererea Comisiei de discipline, de către Rector. Suspendarea din funcții/structuri de conducere și a dreptului de a candida pe perioada cercetării etice se face, la cererea Comisiei de etică, de către Președintele Senatului.

(7) Rectorul respectiv Președintele Senatului au obligația să emită ordinul de suspendare în maximum 3 zile de la primirea solicitării comisiei.

Art. 35. (1) Audierea persoanelor participante la cercetarea etică trebuie consemnată în scris într-un proces-verbal, sub sancțiunea nulității deciziei de sancționare etică. Procesul-verbal se semnează de președinte, de membrii comisiei de etică, de secretarul acesteia, precum și de persoana audiată.

(2) Refuzul angajatului de a se prezenta la audiere sau de a semna o declarație referitoare la abaterile etice imputate se consemnează într-un proces-verbal.

Art. 36. (1) În urma administrării probelor, membrii comisiei de etică vor întocmi un referat în care se consemnează rezultatele activității de cercetare desfășurate de comisia de etică.

(2) Referatul va fi adus la cunoștința angajatului împotriva căruia a fost formulată sesizarea, precum și persoanei care a sesizat comisia de etică, în vederea formulării unor eventuale obiecții în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință.

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (2) formulează obiecții, acestea vor fi analizate de comisia de etică în termenul fixat de președinte, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea lor. Comisia de etică poate să admită sau să respingă obiecțiile, în tot ori în parte.

Art. 37. (1) Lucrările fiecărei ședințe a Comisiei de etică se consemnează într-un proces-verbal semnat de președinte, de membrii și de secretarul acesteia.

(2) Lipsa nejustificată a persoanelor citate nu împiedică desfășurarea ședințelor Comisiei de etică, dacă citarea s-a făcut cu respectarea cerințelor prevăzute în prezentul regulament.

Art. 38. (1) În exercitarea atribuțiilor sale, comisia de etică întocmește rapoarte pe baza concluziilor majorității membrilor săi.

(2) Raportul comisiei de etică cu privire la cauza cu care a fost sesizată trebuie să conțină următoarele elemente:

- a) numărul și data de înregistrare a sesizării;
- b) numele, prenumele și funcția detinută de angajatul a cărui faptă a fost cercetată, precum și departamentul în care acesta își desfășoară activitatea;
- c) numele, prenumele, funcția și domiciliul persoanei care a sesizat fapta, precum și ale persoanelor audiate;
- d) prezentarea pe scurt a faptei sesizate și a circumstanțelor în care a fost săvârșită;
- e) probele administrate;
- f) propunerea privind sancțiunea etică aplicabilă sau, după caz, de clasare a cauzei;
- g) motivarea propunerii;
- h) numele, prenumele și semnătura președintelui, ale membrilor comisiei de etică, precum și ale secretarului acesteia;
- i) data întocmirii raportului.

(3) Opiniile separate, formulate în scris și motivate, se vor anexa la raportul comisiei de etică.

(4) În cazul angajaților universității ce îndeplinesc funcția de cadru didactic sau cercetător, raportul comisiei de etică se înaintează Senatului Universității "Tibiscus" din Timișoara, în termen de 3 zile de la data ultimei ședințe.

(5) În cazul angajaților din sectorul administrativ, raportul comisiei de etică se înaintează Rectorului Universității "Tibiscus" din Timișoara, în termen de 3 zile de la data ultimei ședințe.

Art. 39. (1) Comisia de etică formulează propunerea cu privire la sancțiunea aplicabilă, pe baza procesului-verbal prevăzut la art. 37.

(2) Comisia de etică poate să propună:

a) sancțiunea etică aplicabilă, în cazul în care s-a dovedit săvârșirea abaterii etice de către cadrul didactic;

b) clasarea sesizării, atunci când nu se confirmă săvârșirea unei abateri etice.

(3) La individualizarea sancțiunii etice aplicabile cadrului didactic comisia de etică ține seama de:

- a) cauzele care au determinat săvârșirea abaterii etice;
- b) împrejurările în care aceasta a fost săvârșită;
- c) gradul de vinovăție;
- d) gravitatea și consecințele abaterii etice;
- e) conduita angajatului;
- f) existența unor antecedente etice ale angajatului.

Art. 40. În cazul în care comisia de etică are indicii că fapta săvârșită de angajat poate fi considerată infracțiune, propune Rectorului sesizarea organelor de cercetare penală. Rectorul va sesiza de îndată organele de cercetare penală.

Art. 41. (1) Senatul Universității "Tibiscus" din Timișoara analizează Raportul Comisiei de etică și îl aprobă/respinge prin vot.

(2) În caz ca votul este favorabil și în raport Comisia de etică propune sancțiuni, Senatul emite o Hotărâre prin care solicită Rectorului să întreprindă măsurile de sancționare. Actul administrativ de sancționare al angajatului este emis de Rector, potrivit Cartei universității, pe baza Hotărârii Senatului.

(3) Rectorul Universității "Tibiscus" din Timisoara analizează Raportul Comisiei de etică și emite decizia de sancționare.

(4) Sub sancțiunea nulității absolute, în actul administrativ prevăzut la alin. (2) se cuprind în mod obligatoriu:

a) descrierea faptei care constituie abatere etică;

b) precizarea prevederilor din procesul-verbal al comisiei de etică;

c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de cadrul didactic în timpul cercetării eticării prealabile;

d) temeiul legal în baza căruia sancțiunea etică se aplică;

e) termenul în care sancțiunea etică poate fi contestată;

f) instanța competentă la care sancțiunea etică poate fi contestată.

(5) Rectorul poate să aplice o sancțiune diferită decât cea propusă de Comisia de etică și/sau de Senatul universitar. În această situație Rectorul are obligația de a motiva aplicarea unei alte sancțiuni.

(6) Actul administrativ de sancționare se emite în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii Hotărârii Senatului și se comunică cadrului didactic sancționat, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

(7) Sancțiunile de etică se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterilor eticării.

Art. 42. Angajatul nemulțumit de sancțiunea etică aplicată se poate adresa instanțelor de judecată.

Art. 43. (1) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, Senatul universitar are obligația de a constitui Comisia de etică.

(2) Sesizările aflate pe rolul comisiei de etică anterioare și nesolutionate până la data intrării în vigoare a prezentului regulament vor fi transmise spre rezolvare comisiei de etică nou-constituite.

Art. 44. Reprezentantul salariaților de pe lângă Comisia de etică se desemnează dintre cei trei reprezentanți aleși cu acordul acestora.

Art. 45. Activitatea desfășurată de președinte, membrii și secretarul comisiei de etică nu constituie situație de incompatibilitate.

Art. 46. Documentele rezultate din activitatea de cercetare desfășurată de comisia de etică, cu excepția raportului privind propunerea de sancționare, au caracter confidențial și se păstrează de secretarul acesteia.

Art. 47. Președintele comisiei de etică întocmește rapoarte de activitate anuale cu privire la activitatea comisiei.

Art. 48. In cazul in care Comisia de etică nu respecta termenele de solutionare a sesizarilor primite, Senatul universitar are obligatia de a demara procedura de constituire a unei noi comisii de etică.

Art. 49. (1) Conducerea universitatii precum si decanatul facultatii/seful compartimentului in care isi desfasoara activitatea angajatul a carui fapta a fost sesizata au obligatia de a sprijini activitatea Comisiei de etică pentru solutionarea cazului.

(2) Compartimentul de resurse umane este obligat sa transmita presedintelui comisiei de etică toate documentele solicitate.

Art. 50. In cazul in care pe parcursul activitatii de cercetare desfasurate de comisia de etică, raporturile de munca ale angajatului a carui fapta a fost sesizata se modifica prin transfer, in conditiile legii. Comisia de etică va transmite raportul cuprinzand propunerea referitoare la sanctiunea etică aplicabila conducatorului noii institutii in care isi desfasoara activitatea angajatul transferat.

Art. 51. Prezentul regulament a fost completat și revizuit, cu aprobarea Senatului, în ședința din 12.09.2013.

RECTOR,
Conf. univ. dr. Corina MĂȘIROI

